

יוקאי

יפן

הערב. טאסוקה נכנס למקדש אבל היה עייף מהדרך ופיהק בקול. קולו הדהד ברחובות הכפר ופתאום הרגיש טאסוקה כי יוקאי עומד לידו.
"מי אתה?" שאל יוקאי "האם באמת באת

לפני שנים רבות המקדש בכפר יפני היה מכושף על ידי יוקאי, רוח רעה. בני-אדם פחדו לגשת למקדש כי שמעו את צעדי וצחוק מאיים של היצור שבפנים. בסוף הכפריים התאספו בבית של הזקנים כדי להיוועץ מה לעשות ואיך להתפטר מהצרה. תוך כדי הדיון הגיע לכפר סוחר עשבי מרפא בשם טאסוקה. הוא היה צעיר ונועז ולא פחד מדבר. הכפריים שאלו אותו האם יהיה מוכן להתמודד עם יוקאי.

טאסוקה לא חשב הרבה והסכים לבלות לילה במקדש. לילות סתיו הם שקטים במיוחד ולא נשמע כל קול בכפר עם רדת

יוקאי ראה דרך החלון שהשחר מתחיל
להבקיע ולכן נדבר עם טאסוקה שיפחיד
אותו רק בלילה הבא. אלא שלקראת
הלילה טאסוקה הכין סיר גדול עם חצילים
מטוגנים וסגר אותו היטב במכסה.
מטריף

ואמנם בחצות יוקאי הופיע שוב.
"אם אתה מפחד מזהב" אמר "תתכונן כי
תיבהל מיד." הוא הוציא שק מלא
מטבעות זהב וזרק אותן על טאסוקה "נו?"

לפגוש אותי?"
טאסוקה פיהק שוב מול המפלץ.

"אז אינך מפחד?" שאל יוקאי מופתע.
"מה זה פחד?" ענה טאסוקה.
"כל אדם מפחד מדבר מה" גיחך המפלץ
"ועכשיו אני אהיה זה שיגרום לך לפחד."
"דבר יחידי שיכול להפחיד אותי זה זהב"
אמר טאסוקה.

"זה לא פחד מוזר במיוחד" חייך יוקאי
שחשב כי גילה את סודו של טאסוקה
"ולמען האמת אני מפחד מריח חצילים
מטוגנים, כי הסרחון שלהם מטריף אותי."

אתה מפחד כבר?"
טאסוקה התחיל להתרוצץ במקדש כאילו
הוא מבוהל נורא למראה הזהב ויוקאי
צחק מהנאה כשראה זאת. אבל אז
טאסוקה רץ אל הסיר שלו ופתח את
המכסה. ריח חריף של חצילים מטוגנים
מילאו את המקדש. יוקאי התחיל לרעוד
מאימה וברח החוצה לגינה. הוא רצה
לעלות על עץ אבל הריח היוצא מהמקדש
השיג אותו והפך אותו לפטרייה גדולה.
בכך חוסל המפלץ. הכפריים הודו
לטאסוקה וקנו את כל השיקויים ועשבי
מרפא שלו. טאסוקה אסף את הכספי
הרווח ואת הזהב שיוקאי השאיר במקדש
ועזב את הכפר כאיש עשיר.
הפטרייה עוד עמדה הרבה זמן בגן של
המקדש. הכפריים חשבו מדי פעם לאכול
ממנה, אך לא העזו. הרי היא הייתה פעם
יוקאי ועל כן יכולה להיות רעילה.